

Izdaje se svaki drugi měsíc.
Uredništvo i uprava u Petrinjskoj ulici br. 365.

Jugoslavenski **STENOGRAF.**

Izdavatelj i urednik

Stoji na celo leto 1 fr. 40 n.
Pojedini listovi po 25 n.
Rukopisi se ne vraćaju.

Ant. J. Bezenšek.

Broj 5.

U Zagrebu, měseca novembra 1876.

Tečaj I.

Prof. Franjo Magdić.

Sprogovorili smo v našem listu o možu, koji je stenografijo izumil, napisali smo životopis prvega slavenskega stenografa Hegra, a sedaj mislimo, da izza njih po važnosti i znamenitosti za našo znanost v našej zemlji ne more nikdo drugi slediti, kakor gosp. Magdić, profesor na kr. realki v Zagrebu. — Njegovo ime sigurno je znano vsakemu, ki je samo nekoliko pažnje posvetil razvoju stenografije med jugoslavenskimi narodi. Knjiga njegova „Stenografija hrvatska“ nij se samo razširila med Hrvati, kojim je v prvem pogledu namenjena, nego tudi med Slovenci i Srbi; a vsaki, komur je znana, mora priznati, da je v istini jako dobro delo, kolikor samo more biti, ako se vzame v obzir, da je to prva naučna knjiga med nami, ter da je moral g. spisatelj na tem polju celino orati. Vrednost knjige ne izgubi nič, ako rečemo, da se je g. spisatelj obziral na stenografije srodnih slavenskih plemen, nego protivno to dej daje tim večo veljavno v očeh onih, koji spoznavajo, da nam je treba posebno v znanstvenem pogledu z drugimi slav. plemenim vzajemno i složno postopati, ako v obče čemo kakov uspeh doseči. Mi bi celo želeli, da bi se bil še mnogo bolj obziral na bratske narode, i baš zato ker on tega v onej meri storil ni, kakor bi se dalo i kakor treba, razlikuje se naš sostav nekoliko od njegovega. Mi imamo v prvej vrsti razven nemške pred očmi, kot primer dobre i savršene stenografije, česko i poljsko stenografijo, a pri prenasanju vzamemo obzir tako dobro na hrvatsko-srbski, kakor na slovenski jezik. Ako tako postopamo, mislimo, da mu ne kratimo nikakor njegovih zaslug, ki jih ima kot prvi stenograf v Hrvatskej, nego mi čemo nastojati, da s priznavanjem njegovih zaslug za našo znanost njegovo slavo po mogičnosti povečamo i po domovini razširimo. Mi čemo gledati, kar nam je kot novinarju v tej stroki dolžnost, da njegove zasluge nepristrano ocenimo, da jih v javnosti zabilježimo, i da tako priredimo bodočemu pisatelju povesti o razvitku naše znanosti gradivo, koje je v vsakem obziru velevažno.

Razven navedene knjige, koja je izišla l. 1871., spisal je kratki nauk o stenografiji v „izvešču kr. vel. realke v Zagrebu“ nekoliko let prej. Kot učitelj stenografije deloval je na realki i na gimnaziji v Zagrebu, ter izobrazil dosta dobrih stenografov, med kojimi nam je znan kot dober strokovnjak g. Opačić, sedaj filozof v Beču.

Še veče zasluge pridobil si je kot saborski stenograf. On je vršil svoj težaven posel deloma sam, deloma s pripomočjo navedenega svojega učenca, a deloma tudi slovenskih stenografov g. Tanšeka, sedanjega odvetniškega koncipijenta v Brežicah — jako izvrstnega strokovnjaka, i rajnega talentiranega Stempiharja, ki je v najlepših letih umrl. G. prof. Magdić obavljal je stenografovanje saborských sej u Zagrebu od l. 1860—75. Kdor pozna ta težek posel i ogromen materijal, ki ga ima stenograf v hrv. saboru, i kdor vzame v obzir nagrado, ki se morda sama po sebi velika vidi, ali je v razmerju z plačami v drugih parlamentih neznatna,* ta mora priznati, da si je on kot saborski stenograf pridobil mnogo zaslug za znanost, a še več za domovino, za ktero se je v teh okolnostih tako rekoč žrtvoval. — Morda se bode komu čudno zdelo, ako to tako naglašujemo. Al vendar je istina i zasluži, da se oceni; posebno ako se pomisli, da ljudje, koji niso strokovnjaki, drže, da je to morebiti Bog zna kaka dobrota, ako kdo dobi službo saborskega stenografa, a včasi govore o njem s tako prezirnostjo, kakor da bi stal stenograf v istem redu kakor koji pisar. Kakor rečeno, to moreje samo ljudje storiti, ki nemajo o stvari niti pojma, ki razumijo o stenografiji toliko kot slepec o barvah; mi pak usodimo se reči, da je ta posel, ki je saborskemu stenografu poveren, jako znamenit i važen; a kar se tiče naobrazbe stenografa mislimo, da ima prav neki nemški strokovnjak, koji veli: „man könnte meist aus einem Stenografen zehn Abgeordnete, jedoch selten aus zehn Abgeordneten einen Stenografen schnitzen“. Saborski stenograf bi se po vsem pravu mogel imenovati historiograf sabora, odnosno onega časa, v katerem se sabor sastaje. I nikder nij povest naroda dotičnega časa v tako živih ertah naslikana, kakor v saborskem dnevniku. Važne i nevažne besede, ki jih je on v brzini govora jedno za drugo točno bilježil, i ki bi bile drugače pale v morje pozabljenosti, začuvajo se na ta način i pazljivo jih bode čital čez sto i sto let historik ali politikar naroda.

Tako važno zadače vršil je torej g. prof. Magdić kroz toliko let, i to na obče priznanje vseh, koji so sposobni o stvari soditi. — Prvo stenografsko društvo v Pragu imenovalo ga je, priznavajoč njegove zasluge, svojim dopisojočim članom; slobodno rečemo, da se je njegova slava razširila ne samo v krogih slavenskih nego i nemških stenografov. Povest stenografije njegovega imena nikedar pozabila ne bode!

* Vidi v današnjem „Glasniku“ sastavek „Plaće stenografa“.

Prostor našega lista ne dopušča, da pobliže govorimo o njegovem delovanju na polju stenografije, — samo naj nam bode na koncu dozvoljeno izraziti to, da žalimo, da se je on sedaj vže odtegnil iz polja javnega delovanja v svojej stroki, kder ga tim bolj pogrešamo, ker je broj delaveev še jako malen. V ostalem pak vzkliknemo njemu: Mnogaja lěta! — Slava! —

Jugoslavenska stenografija.

(Piše Ant. Bezenšek).

Poglavlje II.

Kraćenje rieči.

§. 28. Glavno načelo nauke o kraćenju rieči jest, da razlikuje bitne česti rieči od manje bitnih; ove poslednje naznačuju se samo karakterističnimi im glasovi, ili pako se, ako su po pravilih gramatike same po sebi jasne, sašvim izostavljaju.

Bitnim česti rieči, koje dake točno naznačiti valja, smatraju se korjenite slovke, manje bitni pako obične slovke i obične rieči (Formwörter), koje se čim kraće naznačuju, a sašvim se mogu najčešće izostaviti padežni dočetci, koji su čitatelju, jeziku i gramatiki dobro vještu, sami po sebi nadoknadivi.

Ovo poglavje stenogr. sustava stoji po tom u tiesnom savezu sa slovnicom našega jezika, i usled toga biti će najprikladnije, ako se držimo kod razdieljivanja gradiva u ovom poglavju istoga načela, kao što je provedeno u slovniči hrv. jezika.

A prije čemo navesti pokrate rieči, koje se najčešće u govoru nalaze, i koje su se pokrate u teoriji i praksi kao najbolje pokazale, te već stalni svoj značaj zadobile; naživlju se:

II. Poglavlje.

Kraćenje besedij.

§. 28. Glavno načelo nauka o kraćenju besedij je, da razlikuje bitne dele besede od manje bitnih; ti zadnji naznačuju se samo z nihovimi karakterističnimi glasi, ali pa se, ako so po pravilih gramatike sami po sebi jasni, čisto izpuščajo.

Bitni deli besedij, koje torej treba točno naznačiti, so korenite slovke, manje bitni pako obične slovke i obične besede (Formwörter), koje se čim kraće naznačuju; a čisto se morejo največkrat izpustiti padežni nastavci, koji so čitatelju, ako sta mu jezik i gramatika dobro znana, sami po sebi nadopolnljivi.

To poglavje stenogr. sostava stoji torej v tesnej zvezi s slovnicom našega jezika, i vsled tega bode najprikladnejše, ako se držimo pri razdelevanju gradiva v tem poglavju istega načela, kakor je provedeno v slovniči slov. jezika.

A prej bodemo naveli pokrate besedij, ki se največkrat v govoru nahajajo, i koje so se pokrate v teoriji i praksi kod najbolje pokazale, ter vže svoj stalni značaj zadobile; imenujo se:

Sigle. (Samoznaci).

Pod riečjom „sigla“ razumieva se dakle stalni znak ili stalna potrata za koju rieč.

Sigle su načinjene ili s početnih slova dotične rieči, ili iz početnih i dočetnih, u prvom i drugom slučaju pišu se obično na redicu — zatim imade siglā, koje su načinjene iz sredine ili iz konca dotične rieči; a te pišu se obično nad redicu.

U prilogu §. 28. navedene su sigle po alfabetičkom redu.

§. 29. Daljno tvorenje siglā. Kad se pokaže potreba, da se doda samoznaku kakav gramatički dočetak, može se taj njemu neposredno pripojiti, ako time kakva dvoumnost nenastane, gdje bi pak nastati mogla, stavi se dotični dočetak ili nad siglu ili polag nje i to tako blizu, da neće biti dvojbe, da sigla i dočetak jednu rieč sačinjavaju.

(Vidi pril. §. 29).

Samostavnik i pridavnik.

§. 30. Sklonitbeni odnošaj izrazuje se nastavci, koji se samostavniku i pridavniku pripoje. Glavno pravilo glede sklonitbe glasi:

Ako je sklonitbeni odnošaj t. j. padež i broj jedanput dovoljno izražen, ili se iz smisla dotične izreke razabradi može, to izostanu svi daljni padežni dočetci.

Iz tega sledi:

1. Kad stoje pred ili za samostavnikom, radi pobližega označenja pridavnici, zaimena ili brojnici, koji se moraju u padežu i broju sa svojim samostavnikom slagati, to se u stenografiji dade pa-

Sigle. (Značniki).

Pod besedo „sigla“ razumeva se torej stalni znak ali stalna potrata za kojo besedo.

Sigle so napravljene ali iz početnih glasov dotične besede, ali iz početnih i koncovnih, v prvem i drugem slučaju pišejo se obično na linijo — potem imamo takih sigl, koje so napravljene iz sredine ali iz konec dotične besede, a te pišejo se obično nad linijo.

V prilogu §. 28. navedene so sigle po alfabetičnem redu.

§. 29. Daljno tvorenje sigl. Kadar se pokaže potreba, da se dade značniku kak gramatički nastavek, more se ta njemu neposredno pripojiti, ako tim kaka dvoumnost ne nastane, kder bi pak nastati mogla, stavi se dotični nastavek ali nad siglo, ali poleg nje, i to tako blizo, da ne bode dvojbe, da so sigla i nastavek jedna beseda.

(Vidi pril. §. 29).

Samostavnik i prilog.

§. 30. Sklonitbeni odnošaj izrazuje se z nastavci, ki se samostavniku i prilogu pripoje. Glavno pravilo glede sklonitbe je:

Ako je sklonitbeni odnošaj, t. j. padež i broj jedenkrat dovoljno izražen, ali je po smislu dotičnega stavka jasen, to se izpuste vsi daljni padežni nastavci.

Iz tega sledi:

1. Kadar stoje pred ali za samostavnikom, zarad pobližega označenja prilogi, zaimena ali števni, koji se morajo v padežu i broju s svojim samostavnikom slagati, to se v stenografiji da padežni na-

dežni dočetak samo jednoj tih rieči, obično prvoj.

(Vidi pril. §. 30. 1).

Dobru čovjeku lahko je umrjeti. Marljinim i poštenim slugam je dobra služba osigurana. Mojemu dragemu prijatelju pišem list. Bistrimi lepimi očima me pogleda. Taj čovjek je kriekpkih i zdravih mišića.

2. Padežni dočetki, koji su obzirom na pravila skladnje sami po sebi jasni izostavljaju se.

(Vidi pril. §. 30. 2).

Zvonimir bio je kraljem hrvatskim. Lako je kraj čaše junakom biti. Zadnjih ura svoga življenja je drugim čovjekom postao. Svaki je suze radosti brisao. Kupi kilo govedjega mesa. Napad Tataro bil je strašan. To je bio znak srednjega veka. Pjesme Petra Preradovića. Ta knjiga stoji 12 talira. Daj kruha gladnomu siromaku. Svaka šteta uči čovjeka pameti. Marljin težak vredan je plaće.

3. Padežni dočetei takovih samostavnika i pridavnika, pred kojimi se nalazi predlog, izpuštaju se obično, osobito ako stoje u singularu.

(Vidi pril. §. 30. 3).

Iz važnoga razloga. Jedan od glavnih razloga. Ja sam to uzeo na laku ruku. Na nebu se vidi luna. O ponoći otisao je brat sa sestrom. Ladje nose terete po moru. U proletju je narav u cijeloj ljepoti. Iz lista moga prijatelja vidi se, da je bolestan. Medvedi žive u velikih i gustih šumah. Pred crkvom stoji leipa palača. Od Zagreba do Varaždina ima eio dan puta.

§. 31. Stupnjevanje pridavnika. Dočetei pridavnika u drugom stupnju, mogu se izpustiti, kad je govor u izreci o predmetih, sravnjavajućih se medju sobom, te se medju njimi nalazi predlog nad ili o d, ili pakovo veznik nego, negoli itd.

stavek samo jednej tih besedij, navadno prvej.

(Vidi pril. §. 30. 1).

Dobremu človeku lahko je umrjeti. Marljinim in poštenim slugam je dobra služba osigurana. Mojemu dragemu prijatelju pišem list. Bistrimi lepimi očesi me pogleda. Ta čovek je krekpkih i zdravih mišića.

1. Padežni nastavci, ki so z obzirom na pravila sintakse sami po sebi jasni, izpuščajo se.

(Vidi pril. §. 30. 2).

Zvonimir bil je kralj hrvatski. Lahko je kraj čaše junak biti. Zadnjih ur svojega življenja je drugi človek postal. Vsak je solze radosti brisal. Kupi kilo govedjega mesa. Napad Tatarov bil je strašen. To je bil znak srednjega veka. Pesme Petra Preradovića. Ta knjiga stoji 12 talirov. Daj kruha gladnemu siromaku. Svaka šteta uči človeka pameti. Marljin težak vredan je plaće.

3. Padežni nastavci takih samostavnikov i prilogov, pred kojimi se nahaja predlog, izpuščajo se obično, posebno ako stoje v singularu.

(Vidi pril. §. 30. 3).

Iz važnega razloga. Jeden od glavnih razlogov. Jaz sem to uzel na laku róko. Na nebu se vidi luna. O polnoći otisel je brat s sestro. Ladje nose terete po morju. V proletju je narav v celej lepoti. Iz lista mojega prijatelja vidi se, da je bolestan. Medvedi žive v velikih in góstih šumah. Pred crkvom stoji leipa palača. Od Zagreba do Varaždina ima cel dan pôta.

§. 31. Stopnjevanje priloga. Nastavci priloga v drugej stopnji morejo se izpustiti, kadar je govor v stavku o predmetih, primerjavočih se med sebo, ter se med njimi nahaja predlog nad ali o d, ali pak veznik nego, kakor i. t. d.

U trećem stupnju, koji je već dovoljno označen slovkom *n a j*, dosta je da se ova rieč čistomu korjenu predpostavi; ako je bio posljednji suglas korjena pomekšan ili cio korjen promijenjen, mora se ovako preinačen i bilježiti. N. pr. *najsiromaš(niji)*, *najjač(i)*, *najbolj(i)* i. t. d.

(*Vid. pril. §. 31.*)

Često je bolje mučati, nego govoriti. Tko je jači, taj kvači. Čovjek pokazuje najveću moć u nesreći. Zvezde na nebu svete i najsiromašnjim ljudem na svetu.

Brat je pet ljeta stariji od sestre. Apel je bio slavniji slikar od Zeuksa. Neron bio je okrutniji od Dioklecijana. Ja govorim ljepše ruski, nego ti. Jeklo je tvrdje od želeta.

Nijedan narod staroga vjeka nije bio slavniji nego li Grci.

Najljepši dan, najjači hrast, najmarljiviji sluga, najstariji čovjek, najmanji dar, najtoplji kraj, najdraže diete, najzdravija hrana, najnovija moda, najbolji kruh. Medju cvjetkama ruža je najljepša.

U zimi je noć najkraća. Ta je cesta najširija. Napoleon je najveći vojskovodja u Europi.

V tretjej stopnji, ki je vže dovoljno označena z slovko *n a j*, dosta je da se ta besedica čistemu korenju predpostavi; ako je bil posljednji soglas korena pomekšan ali cel koren promenjen, mora se tako predrugačen tudi bilježiti. N. pr. *najsiromaš(neji)*, *najjač(i)*, *najbolj(i)* i. t. d.

(*Vid. pril. §. 31.*)

Često je bolje molčati, nego govoriti. Kdor je jači, ta kvači. Človek pokazuje najveću moć v nesreći. Zvezde na nebu svete tudi najsiromašnjim ljudem na svetu.

Brat je pet let strareji od sestre. Apel je bil slavniji slikar od Zeuksa. Neron bil je okrutniji od Dioklecijana. Ja govorim lepše ruski, nego ti. Jeklo je tvrdše od želeta.

Nijeden narod starega veka nij bil slavniji nego li Grci.

Najlepši dan, najjači hrast, najmarljivejši sluga, najstariji čovek, najmanji dar, najtoplji kraj, najdraže dete, najzdraveja hrana, najnoveja moda, najbolji kruh. Med cvetkami róža je najlepša.

V zimi je noć najkraća. Ta je cesta najširša. Napoleon je najveći vojskovodja v Europi.

(*Dalje.*)

Stenografične posebnosti.

Priobčio Pievačević.

Porabom stenografičnoga pisma prišedi čovjek kako je i sveobče poznato, jako mnogo vremena. Nu ne samo to, nego brzu misao fixiramo pomoćju stenografije u jednom času sa malo znakova. Stenografija pripomogne takodjer mnogo lagljemu jasnomu pregledu naših pismenih radnja, budući da se pomoćju njezinom skoro desetputa manje prostora upotriebi, nego li kod običnoga pisma. — Najčudnovatije primjere u tom pogledu pružaju nam neke na bečkoj svjetskoj izložbi vidjene umotvorine. To su sliedeće stenografične „malenkosti“: Ponajprije stenografični prepis ustavnih starih spomenika Austrije u sitnoj veličini. Zatim neki u foliju izradjeni orao, kojega prsni štit sadržaje „oče naš“ u svi h jezicih austrijiske carevine u stenografičnom pismu. Dvie dopisnice (C. K.), od kojih je na svakoj ciela jedna prodička stenografovana. Zatim napisao je

profesor Faulmann evangjelje Ivanovo na dve četvorne strane sa kemičnim crnilom ter na takav način isti pripravio za tisak; na svilnom papiru natiskan, imade sasma prikladno mjesto u kojem medaillonu.

Napokon izradjena je od J. M. Schreibera, profesora stenografije na bečkoj universiji i tehnicu, Homerova Iliada, koja obično skoro 600 tiskanih strana zauzimlje, u takovom mjerilu, da je moguće, uvrstiti ju u prostor jednog oraha. Pojedine pisane ravnine jedna uz drugu položene, neiznose ni pol tiskanog araka, tako da je na ovom više nego li trideset i šest tiskarnih araka predstavljeno.

Slično dielo nastalo je po priči pred dve tisuć godinâ. Barem to javi rimski pisatelj C. J. Solinus (300 godinâ prije I. K.) u svojem dielu „Polyhistor“ pišući o nekom prepisu Homera, kojeg je Iliada, takodjer mjesto zadobila u nekom orahu. Plinij osigurava, da je Cicero sam ovo dielo gledao.

Sumnji proti istinosti toga, svakako se nemože svako pravo odričeći.

Glašnik.

† Prof. Ivan Vinković. Ime tega našega strokovnjaka znano je ne samo med stenografi naše domovine, nego slava njegova razprostranila se je v obče po celiem stenografskem svetu, tako da more domovina na njega po vsem pravu ponosna biti. — Rodil se je v Dedenieah v Štajerskej l. 1822. Vže l. 1846. počel je v Gradeu delovati kot privatni učitelj stenografije; l. 1847 dobil je dozvolo, da more izvanredno predavati stenografijo na Joaneumu. V tem času deloval je tudi kot stenograf v deželnem zboru v Gradeu, i se je tu kot izvrsten praktik pokazal, tako da je bil l. 1848. pozvan v Beč v konst. drž. zbor, kder je nekoliko časa zajedno s prof. Connom stenografoval. — Pozneje ga vidimo kot profesorja na gimnaziji v Vinkovecih, kder je spisal v šolsk. programu l. 1856. članek o bitnosti i koristi stenografije. L. 1862. najdemo v programu osječke gimnazije članek, kojega je spisal pod naslovom: „Einige Winke in Bezug auf die südslavische Stenografie“. V istem članku veli na koncu, da namerjava izdati veče delo v tem obziru. No kolikor znamo, do tega nij došlo. Smrt ga je zatekla po dolgej bolezni kot profesorja petrinjske realke, ko je bil došel v Zagreb, da svojej bolesti leka poišče, dne 3. oktobra t. l. — Lahka mu zemljica! Večna mu pamet!

† Leopold Conn. Jeden najmarljivejih učencev slavnega našega J. J. Hegerja bil je dne 1. sept. t. l. umrli prof. stenografije L. Conn, koji si je za stenografijo u Austriji jako velike zasluge pridobil. Kot izvrsten teoretičar znan je po svojej knjigi „Lehrbuch der Kammerstenografie“, a kot praktičen stenograf deloval je v državnem zboru v Beču, kder je bil ravnatelj stenografskega bureau-a. Bil je tudi predsednik bečke izpitne komisije za učitelje stenografije. — Umrl je v Badenu pri Beču v 56. letu svoje starosti.

† Fran Hafner e. kr. okrajni šolski nadzornik, je 3. novembra t. l. v Mariboru umrl. Zbolel je bil perve dni meseca septembra; bolezni njegove je bilo baje uzrok njegovo trudopolno delo pri nadzorovanju. Rojen je bil v Gornjemgradu, star je bil še le kakih 40 let. Odlikoval se je vedno kot marljiv in dober učitelj. Služil je od leta 1861—1863. na ljutomerski meščanski šoli (sedaj 1. realka), pozneje kot nadučitelj v Slovenjgradeu in od l. 1871. na mariborski vadnici. Okrajni šolski nadzornik je bil od l. 1868; njegovo obnašanje je bilo

mirno in taktno, njegove znanosti so popolnoma zadostovale njegovemu poslu. Živel je zmerno, še prezmerno pri njegovem težkem poslovanju. Spoštovan je bil od vseh učiteljev. Pokojni Hafner je bil prvi, ki je spisal slovensko stenografijo, s kojim predmetom se je kot učitelj v Slovenjgradcu dalje časa bavil. Spisal je bil o tem precejšnje delo, katevo je ponujal „Slovenski Matici“, ki ga pa žalibog ni sprejela v založbo. (A to zaradi tega ne, ker je odbor I. präzkega spolka Gab. stenografov, kojemu je „Sl. Matica“ to stenografijo v pregled poslala, nij mogel odobriti največ iz tega užroka, ker nij bila spisana v smislu vzajemnosti s stenografijo drugih slav. narodov. Opazka u red.) Na to je marljivo izdelani rokopis izročil kr. stenografskemu institutu v Draždanh. Pokojni nadzornik je bil torej ne samo izversten pedagog, zvesti spolnovalec prevzetih dolžnosti, ampak tudi strokovnjak v tej posebni stroki, v stenografiji. Žal nam je torej tim več po tem možu. Bodí mu zemljica lahka!

SI. U.

Plaće stenografa u saborih. Bečki stenografski bureau dobiva za stenografovanje u car. vijeću i gospodskoj sbornici na godinu 18.000 for., od kojih pripada ravnatelju godišnjih 5000 for. Peštanski sabor plati, kako iz njegova proračuna razvidimo, za stenografovanje svojih sjednica na godinu 27.000 for. — U Pragu plati se stenografom za svaku saborskou sjednicu — pa makar bila i sasvim kratka — cielih 150 for. Ako pako sjednica traje preko 6 sati (osobito ako se poslije podne nastavlja) plati se 240 for. — U Lvovu stoji stenografovanje svake sjednice 100 for., — u Linetu 64 for. — Danski državni sabor u Koppenhagenu plaće svojih 14 stenografa ovako: šef stenogr. bureau-a, koji je stalno namješten te mu je penzija osigurana, dobiva na god. 1.400 talira (po prilici = 2.400 fr. a. vr.) plaće. Njegov tajnik, koji ima takodjer pravo do penzije, ima 1150 tal. (p. pr. = 2000 fr. a. vr. godišnje plaće) Prvi revisor dobiva počam od prvoga dana saborskoga zasjedanja pa do osmoga dana poslije svršetka zasjedanja svaki dan 4 $\frac{1}{4}$ tal. = 7 $\frac{1}{2}$ fr. Drugi revisor za isto doba svaki dan 3 $\frac{3}{4}$ tal. = preko 6 fr. Petorica stenografa svaki po 3 $\frac{1}{4}$. — 3 tlr. svaki dan za isto vrieme. Trojica drugih stenografa svaki po 2 $\frac{1}{2}$ tal., a dvojica opet po 1 $\frac{1}{2}$ tlr. Namješteni stenogr. asistenti dobivaju $\frac{1}{4}$ tlr. na dan. Ako su na dan 2 sjednice, poveća se svakomu plaća za polovicu. — Sjeveroamerikanski kongres nagradjuje svoje brzopisce sa 2000 do 4000 dolara = p. pr. 3000—6000 for. na godinu. — U Berlinu dobiva prvi predstojnik sten. bureau-a kod zastupničke kuće godišnjih 4.200 maraka (p. pr. = 2500 fr. a. vr.), drugi predst. 3.300 mrk. (2000 fr.). Od dvojice stalno namještenih sten. jedan 2700 mrk., drugi 2100 mrk. Osim toga imade sten., koji dobivaju za vrieme zasjedanja za svaki dan, kada je sjednica 18 mrk., a ostale dane po 9 mrk. Njihovi pisari po 4 $\frac{1}{4}$ mrk. — Kod „Reichstaga“ u Berlinu sastoji stenogr. bureau od 12 stenografa pod nadzorom stalno namještenoga šefa. Plaće su još nešto bolje, nego li kod zast. kuće. — U Franceezkoj stoji stenogr. bureau na godinu 150.600 franaka = 75.000 fr. a. vr., osim toga ima šef bureau-a plaće 10.000 frk. i stan u naravi. (Vid. dr. Zeibig „Gesch. der Geschwindschreibkunst“). — Po istom izvoru znademo, da stoji u Spaniji sten. bur. 21.610 tlr. = 40.000 fr. a. vr. na godinu. — U hrvatskom saboru u Zagrebu plati se za svaki dan zasjedanja stenografom skupi 12 for. (na godinu po prilici 1000 for. a. vr.). A potom sudeć bilo bi sasvim krivo misliti, da se govori možda manje, nego u drugih saborih.

Stenografski bureau sabora kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije ustrojiti će se doskora pod ravnateljstvom urednika ovoga lista; sastojati će se sa tolikog broja osoblja (1 ravnatelj, 1—2 sten. revisora, 4 do 6 stenografa), i biti će tako organizovan po primjeru inih saborskih sten. bureau-a, da bude moguće svaku još tako dugo trajajuću sjednicu več za nekoliko sati poslije njezinog svršetka tisku predati.

Ako želi koji stenograf primljen biti u taj bureau — par mesta još je praznih — neka se čim prije prijavi kod ravnatelja, jer budućega mjeseca počimlju več praktične vježbe, a taj će mu dati pobliže ubavjeti.

Stenografske pisanke sa 4 linijami izišle su po našem naertu u tiskari Dragutina Albrechta, gdje se i dobivaju po 10 nvč. svezak.

Prilog listu.

K. S. 28

... ako.	... bude, slov. bode.
... ta, taj.	... buduć, „ bodoć.
... bez.	... držim, država.
... bi, bio, slov: bil.	... drug.
... blizu, slov: blizo.	... gdje, slov. kde.
... Dobar,-a, -o.	... Europa.
... cios, slov: cel.	... će.
... čovjek, slov: čovetk.	... paragraf.
... moći(-i).	... mogao,-la,-lo.

~ goroviti	~ onda.
~ glava.	~ osobito.
- i, slov: i, in, tudi.	~ narod.
~ ix.	~ potreba.
~ je, (glagol.)	... ~ psuh, slov: pot.
~ jec, slov: Ker	~ pravo.
~ Kazem, -ati.	~ pri.
~ ~ ~ svatk, -a, -o.	~ prem, ~ akoprem.
slov: vsatk, -a, -o.	~ pred.
~ kdo, slov: Kdo,	~ raz.
~ ~ ~ Roji, -a, -e.	~ mora.
~ kraj.	~ o o b sam, sama, -o.
~ krox.	~ misli.
~ lariči.	~ sred.
~ gudi.	~ još, slov: ſč.
~ myseč, slov: mesec.	~ isto; (= slov: ~ Ray)
~ sam, slov: sem.	~ to.
~ narcito.	! biti.
~ niji, slov: nij.	(treba, ~ = ~ netreba
~ neče.	~ = ~ u obče, sl: vobče.
~ nijedan, slov: -en.	~ uprav
~ o, ob, on.	~ uime (sl: vimenu)

z na ime, sl. namreč.	vrh, -u.
z Austrija.	a velik.
z sigurno.	z Slaven, Sloven,
S moque sl. mogoč.	Slavjan.
c vec, veci-a,-e.	z Slavenstki.
sl. vče, veci,-a,-e.	z Slovenec.
z uvjet.	z Hrvat, z Hrvatske
z najviše, sl. največ.	— . —
z biv, z biva.	
Pokrate. I itd. t. j. z n. pr. z g(osp.) g(osp), b t. g. n pr. g. L c. Kr. C str. z Kr. z fr. z au. vr. z etc.	

Imena mjeseci. z Jnr. t Febr. z Mar.
z Apr. z Maj, z Jun. z Jul. z Aug. z
Sept. z Okt. z Nov. z Dec.

Hrv. izrazzi: sl, a, y, l, z, ?, a, n, v, b,

b, po-

z d. z. z. z ako ses, z najblize, b
dobroga, slv. -ega, b dobromu, sl. - emu,
l. dobrij, sl. - y, v Dobrim, v Dobrimi,
v Dobrih, z dobrota, z Dobrobit, b
cieloga, sl. - ega; b cielome sl. - emu;

S cielem & ciele s cieľmi, & čojecta,
 & čojectu, & čojectom, & čojectaním,
 & nemoč, & mocan sl.: en, & budem,
 sl.: budem; & Číavni, & Čugomu, &
 drugich, & Čurapčki, & čes... & čémo, & čete,
 & glavni, & jerbo, & iňakom, & príka-
 žen, & Dokazem; & svatkoga, sl.: sa-
 nega, & svatkoum id., & izlakiti, & na-
 lakiti id., & Čudlk, sl.: Čudlk, & Čud-
 mi id.; & niam, sl.: niam, & nijed-
 nega; & narodu, & narodom, & narod-
 nost id., & potreban; & Čugi put, &
 jedanput; & prava, & pravoga, & pravo-
 mu, & prave id., & prednost; & Črak,
 & Čamisliti, & Čarmoljati, & Čomisliti; —
 & samoga sl.: samega, & samomu,
 & samuj, & samoj, sl.: samej, & samih,
 & samim & samimi; & joče sl.: ťče,
 & Čustriji, & austrijski, & Čigurnost, &
 možnosť, & Černosyčnosť sl.: velenos-
 nosť, & velikoga, & velikomu, & velikih,
 & ... & Člavenstvo (Slovanstvo).

K. S. 30.

- 1.) $\text{L}^{\circ}\text{S}^{\circ}\text{v}^{\circ}(\text{N})\text{V}^{\circ}\text{w}^{\circ}\text{y}^{\circ}\text{s}^{\circ}\text{t}^{\circ}\text{f}^{\circ}$
 $\text{z}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{y}^{\circ}\text{b}^{\circ}\text{C}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{a}^{\circ}\text{m}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{t}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{h}^{\circ}$
 $\text{g}^{\circ}\text{y}^{\circ}$
- 2.) $\text{g}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{c}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{y}^{\circ}\text{m}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{h}^{\circ}$
 $\text{c}^{\circ}\text{g}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{b}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{b}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{a}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{z}^{\circ}$
 $\text{r}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{G}^{\circ}\text{h}^{\circ}\text{L}^{\circ}\text{a}^{\circ}\text{a}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{d}^{\circ}\text{v}^{\circ}$
 $\text{C}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{P}^{\circ}\text{a}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{r}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{b}^{\circ}\text{w}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{y}^{\circ}$
 $\text{c}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{b}^{\circ}$
- 3.) $\text{i}^{\circ}\text{y}^{\circ}\text{w}^{\circ}\text{-}\text{a}^{\circ}\text{e}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{-}\text{t}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{v}^{\circ}$
 $\text{-}\text{u}^{\circ}\text{o}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{-}\text{u}^{\circ}\text{b}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{V}^{\circ}\text{o}^{\circ}\text{g}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{v}^{\circ}$
 $\text{z}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{d}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{8}^{\circ}(=90)\text{e}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{b}^{\circ}$
 $\text{z}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{z}^{\circ}\text{b}^{\circ}\text{g}^{\circ}\text{-}\text{e}^{\circ}\text{d}^{\circ}\text{C}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{b}^{\circ}\text{-}\text{e}^{\circ}\text{g}^{\circ}\text{e}^{\circ}$
 $\text{g}^{\circ}\text{o}^{\circ}\text{v}^{\circ}\text{f}^{\circ}\text{a}^{\circ}\text{-}$

K. S. 31.

- $\text{v}^{\circ}\text{y}^{\circ}\text{i}^{\circ}$ slov. ejie, ($\text{v}^{\circ}\text{y}^{\circ}\text{i}^{\circ}$) yasli:ya, -je
 sl:je. - z si, z sa, z te.
 a) dobrki, a) dalji, a) dala, a) daje,
 a) najdalji; a) liep, z liepsi, z liep-
 sa, z liepte, a) najliepst.
 l dobar, a) bolji, a) bolja, a) boje;
 a) najbolji.

Přímeri

Eucliss-s-r' d' d' brach
 al. den d. roj. v. d.
 V' 316 e p - s' l' q or e p s - m'
 V' e a r' - 12 n o r s t - m' d' e p s -
 z e b' a " q s s' -
 v s a, v d b, v w p, v b s, v n a,
 v c r, v g t, v d h, v w r e, v u f -
 v d f' m - v h' l v b - v d v -
 v m' v c o g s - s -

List mladomu stenografu.

[Z. L. L.]

spk $\frac{15}{11}$ '76

Z v e l l C - l a n c o - o 2 a n , z ' c a l s , m
 o d - o x e d l y l l , e a n b l f , - P c o - v c o -
 e z o g / , z o i - n l ' - h l f R - M (d) e 2 l
 l s o g , v t n t f a c , d a z e l l g / m z s t -
 / v j a c o .

z n v i (- w) s - o e d .

N l ' - : z p e n , b (e d s a n L e d - L e o :
 (E p , E p , w p , g e n t - l ' - z e / : - n z E p - i

27-28) 1L - n (Ex, "Westka, n° 2, cl
 e 8000' - 2000', n° 2 - 8000', e 1000' 20',
 2000', pfo. (Slip, ex 28/6 290 L
 mudn, ex - on and (ex a - 0 W (xer
 pr - n 2000', h 1/1/la, ex (gh 600 - n 2000'
 22-23 - e 4000 d, 1' cb, ~ 4-500' on
 b ~ 60, n 2000 d. Dorned & Torn 20',
 n, (ex 2000 - 0 W 20', b ~ 2000 d
 n 2000 - e 1400 d, w, 1' 600' L
 ex 2000 d.

If 'cb under n 2000, w, 1' 000' 5
 of year 20 - ex 1000, '0 n 20, 1' 500
 pr m 1000, ex 1000 p 1' 000 - 20', p 20,
 2000 - 1' 000, 1' 000 T. 2, n 2000
 ne, n 2000, n 2000 - 1' 000 - 2000
 n 2000 - 1' 000, 2000 - 1' 000
 1' 000 - 1' 000, 2000 - 1' 000, 2000 - 1' 000
 1' 000 - 1' 000, 2000 - 1' 000, 2000 - 1' 000

Per 2' - 26' 0 L, n 2000, gh 20' - "

o 20

4

61

66

Slovenska povest.

[2. 27.]

o y y e y,	~ n ~ o n e l
~ o n i c h,	~ z g s m ?
o d u h,	D u m m
e m o f -	b s e u s h -

y h - o n	~ n o r e l f (ll),
o u y h,	u g s o n,
- e y p ~ z o	~ e n o n ?
o y ~ d e b -	~ o o v g n y ?
m e f e n,	
l x b ' c r a,	
o d u h	
e m o f -	.

Oligonetha rebman w 4.6.
 I. Sokol (-Vesel), II. Lúč,
 III. Hugo Kapet.
 Dobre resili: ! v. we,
 I. v. v. v. - ! v. v. v.,

y ~ v y - ! v. v. v.,	
! v. v. v., v. v. v. -	
! v. v. v., v. v. v. - ! v. v. v.	
! v. v. v. - ! v. v. v.	
.....	